

ئەفسانەو ئەفسانەگەلی سۆمەری**محمدامین علی عبدالله**

بەشی میژوو، کۆلیژی زانستە مرۆقایەتیەکان، زانکۆی راپهرین، رانیە، هەریمی کوردستان، عێراق.

ئیمەیل: Muhammad.amin@uor.edu.krd**شاناز ابراهیم محمود**

بەشی میژوو، کۆلیژی زانستە مرۆقایەتیەکان، زانکۆی راپهرین، رانیە، هەریمی کوردستان، عێراق.

ئیمەیل: Shanaz.ibrahim@uor.edu.krd**پوختە:**

(ئەفسانە و ئەفسانەگەلی سۆمەری)، کە بۆ ئەم توێژینەو هیه کراوەتە ناوینشان، هەولێکی زانستییە بۆ هەلۆستەکردن لەسەر چەمکی ئەفسانە (Myth) کە، ژانریکی ئەدەبییەو بەشیۆهیهکی زارەکی و دەماودەم گێردراوەتەو هەندیک راستی ناو ژیانی کۆمەلگە سەرەتاییەکانی لەخۆگرتووە، بەدەربری وێژدان و شیوانی بێرکردنەو و بێروباوەری مرۆقی ئەو سەرەدەمە دادەنریت و، پالەوانەکانی خواوەندو هیزگەلیکی بان سروسشتین، کە لەسەروی مرۆقایەتیەو بون و بە پیرۆز سەیرکراون و، ویستی ئەوان لەسەروی هەمو شتیکیەو بوە و، کارکردنیش لەسەر جیاکردنەو هەندیک لەئەفسانە لەبابەت گەلی تری وەک چیرۆک و خورافەو پەیوەندی بەمیژوو، وەروکردنەو هەندیک لەئەفسانەکانی سۆمەری پۆلیان لەئاراستکردنی ژیانی خەلکی ئەوسەرەدەمە دەکات، کۆی توێژینەو هەکش بەگشتی جگە لەو پوختەیهو وەرگێردراوەکە ی بەزمانی عەرەبی و ئینگلیزی و پیشەکی و دەرنجام، لە چوارچێوەی چوار تەوهری سەرەکیدا چر کراوەتەو.

کلیە وشەکان: ئەفسانە، خورافە، چیرۆک، گلگامیش، لافاو، زەوی دلمون.

پیشهکی:

کوئترین دهقی ئهدهبی که مروقی له عیراقی کۆن ناسیویهتی بریتییه له ئهفسانه، که میژوهکهی دهگه پیتیهوه بو ناوه پاستی ههزارهی چوارهمی پیش زاین و، ئهوه ئهفسانانهش دهرهنجامی لایهنی هزری خه لکی ناوچه که بون، به گویرهی ماوهو سهردهمه میژوییهکان وله ئهنجامی گه شه کردنی ژیا نی کۆمه لایه تی و ئابوری و سیاسی ولایه نهکانی تری ژیا نی شارستانیدا به ره و پیشچون و گۆرانیان به سه رداهاتوه، له به ره ئه وهش که ئه م به شه ی ئه ده ب دهربری توانست و واقعی بیرکردنه وهی خه لک و، تاکه سه رچاوه ی زانیاری و میژوی ژیا نی ئه وه سه رده مه به رایانه یه، که خالین له نوسین هه مو سه رچاوه یه کی نوسراو و، له ژیر هه ر ناویکدا بیته له گرنگترین دیارده رۆشنیرییهکانی مروقی ئه وه سه رده مه دیته هه ژمار، ده هیئت له ناوه نده ئه کادیمییهکانی کوردستانیش، لایه نه جیا جیا شه ن و که ونه کراوهکانی بکرینه بابه تی توژیینه وه و، ئه وه ی به رده ستیش که به ناو نیشانی (ئه فسانه ئه فسانه گه لی سوومه ری)، خراوه ته پرو، هه ولکی زانستی و به شیکی ماس ته رنامه یه که، که له چوار چیوه ی ئه وه مه به سه ته ی سه ره وه و به هیوای بون به سه ره تیه ک بو توژیینه وه ی وردتر له دا هاتودا ئه نجام دراوه.

هۆکاری هه ئیژاردن:

له پاستییدا زۆربه ی لیكۆلینه وهکانی شارستانیه تی ولاتی رافیدهین به پله ی یه که م له سه ر ره وش ی ژیا نی رۆژانه و کارهکانی پاشاکان و شه رو لایه نی ئابوری و دهقه ئاینیهکان بو، که متر گرنگی دراوه به لایه نی ئه فسانه له م شارستانیه ته کۆنه دا و بونی ژماره یه کی زۆر له راو بو چون له سه ر زاراوه ی ئه فسانه خراونه ته پرو، به لام تیکه لکراوه له گه ل زاراوهکانی تری وه ک خورافه و چیرۆک و پاله وانیه تی و گشتگیری کراوه له ناو بابه ته کاندان.

ئامانجی: ئامانجی ئه م لیكۆلینه وه یه بریتییه له رونه کرنه وه ی چه مکی ئه فسانه و په یوه ندی له گه ل میژو و، دهرخستنی رۆلی له ئاراسته کردنی کۆمه لگادا، دۆزینه وه ی به هاو بایه خی کۆمه لایه تی له نیو کۆمه لگای سوومه ری که وابه سه ته ی بو، هه ولی په بیردن به توانای بیرکردنه وه ی مروقی سوومه ری بو وه لامدانه وه ی پرسیارهکانی ئه وه سه رده مه و چۆنیه تی ریکخستی له چوار چیوه ی ئه فسانه دا و، ده شیوه ییت پیوه رهکان و جیاوازییهکانی نیوان دهقهکانی ئه فسانه و دهقه جیاوازییهکانی تر دهربخات.

میتۆدی لیكۆلینه وه که: به گویره ی بابه ته که بابه تیکی ئه ده بییه و به ئامانجی رۆنکردنه وه ی ئه فسانه و پالفته کردنی له وه ی تیکه لی کراوه و، دهرخستی واقعی بیرکردنه وه ی مروقی سوومه ری دهربرینی له چوار چیوه ی له و جۆره له ئه ده بدا، کراوه ته بابه تی لیكۆلینه وه، سو د له میتۆدی جۆراو جۆر و به تاییه تیش میتۆدی (گێرانه وه و و شیکارکردن به راوردکردن) وه رگیراوه.

پیکهاتهی توێژینه‌که: توێژینه‌وه‌که جگه له پوخته‌یه‌ک به‌زمانه‌کانی (کوردي و عهره‌بی و ئینگلیزی) و پێشه‌کی و ده‌ره‌نجام له‌چوار ته‌وه‌ر پیکهاته‌وه بریتین:

ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌م: ئه‌فسانه، جیاوازییه‌کانی له‌گه‌ڵ (چیرۆک، خورافه) په‌یوه‌ندی به (میژو) هه‌. ته‌وه‌ره‌ی دوهم: گرنگترین ئه‌فسانه سۆمه‌رییه‌کان.

یه‌که‌م: ئه‌فسانه‌ی دروستبون. (دروستبون و ریکخستنی گه‌ردون و دروست بونی مرۆف) دوهم: ئه‌فسانه‌ی لافاوی سۆمه‌ری وه‌ۆکاره‌کانی رودانی سییه‌م: داستانی گلگامیش و پێگه‌فکری و ئه‌ده‌بییه‌که‌ی.

چوارهم: ئه‌فسانه‌کانی عه‌شتارو (ئینانا) و ته‌موزی، وئینکی و نه‌نخرساک و هی تر.

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: جیاوازی ئه‌فسانه له‌گه‌ڵ (چیرۆک، خورافه) و په‌یوه‌ندی به (میژو) هه‌.

ئه‌ده‌بی سۆمه‌ری¹ به‌ کۆنترین ئه‌ده‌بی ناسراوی جیهانی داده‌نریته‌ له‌ میژودا (یحی: ۲۰۱۵، ص ۳۱)، کۆنترین نوسراو ده‌قی ئه‌ده‌بییه‌ی به‌گۆیره‌ی قسه‌ی پسپۆران ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ ده‌وره‌یه‌ی (۲۴۰۰ پ.ز) هه‌، به‌ره‌میکی ناوخۆی بالابوه، له‌ناو داهینانه‌کانی مرۆفایه‌تیدا هاتۆته ژمار، چونکه پێچه‌وانه‌ی ژبانی رۆحی و فکری شارستانیه‌ته‌ کۆنه‌کان بوه، زۆربه‌ی نوسینه‌ باو و گه‌وره‌و دیاره‌کانی ئه‌ده‌بی سۆمه‌ری به‌شیوه‌ی هۆنراوه‌یی (نوح: ۱۹۷۹، ص ۲۳۰-۲۴۵)، له‌ نیو خه‌لکیشدا زیاتر ده‌ماوده‌م و گێرانه‌وه‌یان بۆ کراوه تا سه‌رده‌می داهینانی نوسین.

که‌ بوته‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی گرینگ بۆ تۆمارکردنی کاروباره‌کانی ژبان له‌ناویشیاندا ئه‌ده‌ب (noah:1973,p62-63)، به‌ره‌می ئه‌ده‌بی لای سۆمه‌رییه‌کان به‌ تێپه‌رینی کات به‌ره‌و زیاده‌بون رۆیشته‌ و به‌شیوه‌یه‌کی به‌رچاوی پێشه‌که‌وتنی به‌خۆیه‌وه‌ بینیی، به‌هۆی ده‌رکه‌وتنی قوتابخانه‌ی (Edubba) ناوه‌ندیکی گرنگ و سه‌ره‌کی بو بۆ فیربون مامۆستای تایبه‌ت به‌بواری زانسته‌ و ئه‌ده‌ب وانه‌یان تیدا ده‌گوته‌وه‌، به‌تایبه‌ت له‌ کۆتایی (هه‌زاره‌ی سییه‌می پ.ز)، و ئه‌م گه‌شه‌سه‌ندنه‌ش به‌رده‌وام بو، تا ماوه‌ی (نیوه‌ی یه‌که‌می هه‌زاره‌ی دوهمی پ.ز) سلیم: ۱۹۹۲، ص ۶۲-۶۳.

دوای گه‌شه‌سه‌ندنێ زمانی ئه‌که‌دی، که‌ توانی شوینی زمانی سۆمه‌ری بگرێته‌وه‌، به‌ دیاریکراویش له‌ سه‌رده‌می بنه‌ماله‌ی (ئیسین: ۲۰۱۷ - ۱۷۹۴ پ.ز) ^۲، له‌ ده‌ره‌نجامدا کاره‌ گه‌وره‌ ئه‌ده‌بییه‌کان به‌کۆتا گه‌یشته‌ن، (علی: ۲۰۰۰، ص ۳۱؛ سلیم: ۱۹۹۲، ص ۱۳-۳۰)، پسپۆرانی بواری ئه‌ده‌بی کۆن، دانراوه‌ ئه‌ده‌بییه‌ سۆمه‌رییه‌کانیان دابه‌شی سه‌ر سه‌ی جۆر کردوه، ئه‌وانیش: داستانی (ئه‌فسانه (myth)، خورافه (Legend)، چیرۆک - Epic)، هۆزانزانه‌کانی ولاتی عێراقی کۆن، به‌ شیوه‌یه‌کی به‌ر فراوان بابه‌ته‌ ئه‌ده‌بییه‌کانیان به‌کاره‌یناوه‌، که‌ زیاتر هۆنراوه‌ی و په‌خشان بوه، دیارترینان و به‌ربلاوترینشان بریتی بوه له‌ ئه‌فسانه، که‌ له‌ به‌ره‌مه‌ هه‌ره‌ دیاره‌کانی ئه‌ده‌بی

سۆمهري داده نریت، نهك ههر له ناو خودا، به لكو به رهه مێکی دیاری ناو گه لانی دراوسینی ولاتی عیراقي کونیش بوه (علی: ۸۵۲۰۰۰-۸۶).

مێژوونوسان کۆکن له سه ره ئه وهی ئه فسانه، ههر له زوه وه له پیش په یدابونی نوسین و له پیش مێژوش هه بوه، به پشت به ستینیش به کنه و پشکنین شوینه وارییه کان توانیویانه پاشماوهی زۆر له وینه و هیماو ئاماژهی شیوه جیاوازی نوسراو بدۆزنه وه، به شیکي وینه کانیش به دهقی ئه فسانه یی ناسراون (الحضاری: ۲۰۰۹، ص ۲۰).

له جیهانی ئه مرۆدا ئه فسانه گرنگیه کی زۆری پیده دریت و لیکۆلینه وه له سه ره دهقه کانی ده کریت و چه ندین قوتابخانه و کهسانی تایبه تمه ندیش له و بواره دا په یدابون، له و لیکۆلینه وانه دا و باسی ئه فسانه کراوه که چیرۆک و به سه ره هاتی کۆن و پالنه وانه کانی کهسانی نائاسایی و ئامیری ده ستیان جادوی پرهیز بوه و به چیرۆکی خوا وهنده کانیش ناسراوه (حسن: ۲۰۰۲، ل ۱۵-۱۶).

به گشتیش وهک چیرۆکیکی هۆنراوهی وینا کراوه و به ئاستیکی به رزی مه عریفی نوسراوه، باس له ده سه لاتی خوا وهنده کانی جیهانی ئه وان و دروستبونی گه ردون و مرۆف و هه مو دیارده کانی دیکه ی ژیان ده کات (علی: ۲۰۰۰، ص ۸۶)، به گویره ی زانیارییه تازه کان بیت ئه فسانه جوړیکه له داننای به هیزی چیرۆکه هۆنراوه کانی بابه تگه لی دروستبون و دیارده کانی دیکه ی ژیان، به لام نه گه یشتونه ته ریکه و تن له سه ره ئه و هیزو کاریگه ریه ی ئه فسانه که هه یه تی (کورتل: ۲۰۱۰، ص ۷)، (ئه فلاتون.. فه یله سو فی یونانی ۲۷-۳۴۷ پ)، به یه که م که س داده نریت، که وشه ی ئه فسانه ی به کاره یینا وه لای ئه و به مانای (وته ... له، هه و آل ... له، یان به مانای به سه ره هات) هاتوه، هه رچه نده به رای نوسه ریش هه مو به سه ره هاتیک به ئه فسانه دانانریت (عباس: ۲۰۰۸، ص ۱۲).

زاراوهی ئه فسانه به کارده هینریت، وهک به لگه یه ک له سه ره کۆمه لیک ره گه ز، له هیماو ئاماژه ی ئاینی جیا کراوه له هاوشیوه کانی و ره فتارو هیمای وهک په رسته شه کان و رپوره سمه کان و شوینه کانیا ن (البیاتی: ۱۹۸۸، ص ۳)، پاشانیش زاراوه ی زانستی ئه فسانه (mythology) هاته کایه وه، که له دو به ش پیکهاتوه، به شی یه که م (myth) که به مانای چیرۆک هاتوه، به شی دوه می (logy) به واتای زانست هاتوه (الحوامدی: ۲۰۱۵، ص ۱۰-۱۱) وه به سه ره یه که وه به واتای لیکۆلینه وه له ئه فسانه یان ناوه رۆک و پیکهاته ی ئه فسانه یه کی رۆش نگیری و که له پوریکي ئاینی ده گه یه نیت، به گشتیش ئه فسانه کان له پیداویستی قولی ئاینی هه لقولاون و ویستیکی مۆرالی و سه رکه شیان هه یه و به رگیکی کۆمه لایه تی له شیوه ی داواکاری کرداریدا ده رکه وتون و له کۆمه لگه سه ره تاییه کاندای رۆلیکی گرنه گ و پیوستیان گیراوه (الیاد: ۱۹۹۱، ص ۱۷).

له لای (فراس سواح) ئه فسانه دیارده یه که له گرینگترین دیارده کانی رۆش نگیری مرۆفایه تی، چیرۆکیکه بونه وه ره کانی بان سه روشت رۆلی سه ره کیان تیا دا بینوه، پیویایه له گه ل به ره و پیش چون و هه ولدان و کۆکردنه وه و وردبینی کردن و به راورد کردن، ده کریت زیاتر توانای ره گه زی ئه فسانه ی له ره گه زه کانی تر جیا بکریته وه و زیاتر له پیناسه یه کی ورد نزیک ببینه وه (السواح: ۲۰۰۱، ص ۱۷-۱۸)، ئه فسانه کان پیش پیکهاته سه ره کیه کان هه بون و بۆیه بونه ته سه رچاوه ی لایه نی ئاینی کاتیک بنچینه کانی ئاین دامه زران و بونه سیسته میکی

یه‌گرتو، ئەوا ئەفسانەکانیش هاوکات بون له‌گه‌لیان و بونه به‌شیک له‌لایه‌نی ئاینی و ئەدهبی و پۆلیکی گه‌وره‌یان له‌ په‌یدا‌بونی بیروباوه‌ری ئاینیدا بینی، چونکه مرۆف له‌ کۆندا که‌متر توانای بیرکردنه‌وه‌ی لۆژیکانه‌ی هه‌بوه، به‌لکو زیاتر په‌یوه‌ستت بوه به‌ خه‌یاڵکردن و چیرۆک گێڕانه‌وه‌ی روداوه‌ پیرۆزه‌کان که‌ په‌یوه‌ستت بون به‌ خواوه‌نده‌کانه‌وه‌ (الماجدی: ۱۹۷۶، ص ۳۵).

له‌لایه‌کیتره‌وه‌ ئەفسانە و هه‌ا ناسینراوه، که بریتیه‌ له‌ چیرۆکیکی بنچینه‌ نه‌ناسراو یان نه‌زانراو، هه‌له‌ده‌ستت به‌ شیکردنه‌وه‌ی ماناو لیکدانه‌وه‌ی هه‌ندیک بیروباوه‌ری راسته‌قینه‌یی، که به‌لایه‌نی که‌مه‌وه‌ ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ ئەو که‌له‌پوره‌ی ده‌به‌ستریته‌وه‌ به‌روداوی کرداری (بصل: ۲۰۰۸، ص ۷)، چونکه ئەفسانە به‌ره‌می دیاریکراوی تاک نییه‌ و زیاتر کۆمه‌لگه‌ به‌ره‌می هیناوه، و لۆژیکی ئەفسانە له‌گه‌ل تیروانین و ئەزمونی راسته‌قینه‌ی زانستی ناگونجیت، چونکه هزری ئەفسانه‌ی، هزرو بیری پیش لۆژیکه، شتی ناژیری (ناعه‌قلانی) به‌شیک ناره‌ونه‌ له‌پیکهاته‌ی ئەفسانه‌دا، که ده‌کریت په‌یوه‌ندیه‌کی گونجاو یان نه‌گونجاویان هه‌بیت، له‌گه‌ل ئەفسانه‌شدا هه‌مو شت ده‌کریت بگونجیت (عزیز: ۲۰۰۱، ص ۷۱-۷۲)، هه‌روه‌ک ئەفسانە له‌سه‌ره‌تادا سه‌رچاوه‌ی ئیله‌امی ئەده‌بی بوه‌و له‌ کۆتایدا پالنه‌ری زانسته‌ نوێکان بوه، وه‌کو زانستی (ئه‌نثروپۆلۆجی- Anthropology) و (سایکۆلۆجی- زانستی کۆمه‌لایه‌تی- psychology)، له‌ناو ئەفسانه‌شدا گرنگی دراوه‌ به‌ جادو و نه‌ریتی هۆزو رپۆره‌سمی ئاینی هه‌مو ئەمانه‌ سه‌رچاوه‌و کلیل بون بۆ گه‌یشین به‌و گه‌نجینه‌یه‌ی ناو ده‌رونی مرۆفی ئه‌وکات و پاشانیش بونه سه‌رچاوه‌ی ئەو زانستانه‌ی ناومان بردون، بۆیه ئەفسانە یه‌که‌م هه‌ولدانی مرۆفی سه‌ره‌تاییه‌ بۆ راقه‌و لیکدانه‌وه‌ی گه‌ردون و بونه‌وه‌ر به‌ لیکدانه‌وه‌یه‌کی وشه‌یی (به‌مانای وشه‌) و بریتیه‌ له‌ ئاینی سه‌ره‌تایی و به‌شیک زاره‌کیه‌ له‌گه‌ل دروشمه‌ ئاینیه‌کان هاوکات له‌ ریگه‌ی سه‌ماو جو له‌وه‌ پیاوه‌کراوه، هه‌ولدانه‌ بۆ لیکدانه‌وه‌ی دیارده‌کانی بونه‌وه‌رو گه‌ردون و به‌ستنه‌وه‌ی مرۆفه‌ پیوه‌ی (خورشید: ۲۰۰۲، ص ۱۸-۲۰)، به‌م شیکردنه‌وه‌یش بیت ئەفسانە میژویه‌کی پیرۆز یان روداویک ده‌گریته‌وه‌ له‌سه‌رده‌می زودا رويداوه، واته‌ له‌ریگه‌ی ئەندیشه‌وه‌ ئەوه‌مان بۆ ده‌گێریته‌وه، که شتیک چۆن هاتۆته‌ بون و پاله‌وانه‌کانی بونه‌وه‌ره‌کانی بان سروشت بون (الیاد: ۱۹۹۱، ص ۱۰).

هه‌ر که‌سێک له‌پوی میژویه‌وه سه‌هرنجی لیکۆلینه‌وه‌کان بدات، که له‌جیهانی ئەفسانه‌یان کۆلیوه‌ته‌وه، بۆی ده‌رده‌که‌ویت ئەفسانە به‌ره‌می له‌میژینه‌ی هه‌مو مرۆفایه‌تیه‌، به‌ره‌میکی هه‌مه‌ لایه‌نه‌یه‌و له‌ ئەنجامی پیوستیه‌کانی ژیان و ئاره‌زوه‌ له‌بن نه‌هاتوه‌کانی مرۆف که‌له‌که‌ی کردوه، تا کۆبوه‌ته‌وه‌ گه‌یشتۆته‌ ئەمرۆ، بۆیه ئەفسانە به‌ره‌می بیری مرۆفه‌ به‌قه‌د ته‌مه‌نی مرۆف کۆنه، مرۆفیش سه‌ره‌تا به‌ پرسپاری سه‌رسورمان ده‌ستی پیکردوه (حسن: ۲۰۰۷، ل ۶۰)، به‌لام وه‌ک گوترا راسته‌وخۆ به‌ره‌مه‌ین ره‌نگدانه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی نیوان (خودو ئاگایی، و جیهانی ماده‌یه‌) (صالح: ب.ت، ص ۳۵).

یه‌کێک له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی بیری ئەفسانه‌یی ئەوه‌یه‌ که په‌یوه‌ندی نزیکي به‌ ئاینه‌وه‌ هه‌یه، هه‌ربۆیه به‌ ئاینی سه‌ره‌تایی ناسراوه‌و شوینگره‌وه‌ی پیرۆزییه‌کان بوه، به‌هۆی پیرۆزی ئەنجامده‌ره‌کانی، چونکه به‌رده‌وام کاری پیرۆز و تازیه‌یان ئەنجامداوه (عزیز: ۲۰۰۱، ص ۹۹-۱۰۱).

هه‌ندیکیش وای بۆده‌چن، که بیری ئەفسانەیی بیریکی لۆژیکی و نالۆژیکی و ژیری و ناژیریە لەیه‌ک کاتدا، بەلام لە راستیدا تایبەتمەندی ئەفسانە ئەوەیە دەیه‌ویت پینگەیه‌ک پوناک بکاتەوه لەبەردەم ئەو تەسکیه‌ی که پوبه‌پوی بابەتی لیکدانەوه‌ی راستیه‌کان دەبیتەوه، هه‌مو ئەو شتە‌ی که ئەفسانە دەیه‌ویت پیشکەشی بکات بینینیکی ناوه‌کی شتە‌کانە (عزیز: ۱۹۹۹، ص ۱۳)، تایبەتمەندییه‌کی تری ئەفسانە پهبه‌سته به‌ چۆنیه‌تییه‌وه، چونکه به‌ره‌می ئەده‌بی ولاتی عیراقی کۆن له‌ ئەده‌بی ئەفسانەیدا تەنیا له‌سه‌ر زۆریه‌که‌ی کورت نه‌کراوه‌ته‌وه، به‌لکو جیا‌ده‌کریتەوه به‌ قولی له‌ بابەته‌ هزری و و سه‌رنج دانه‌کانی، چونکه ئەوان هه‌ولیانداوه له‌نه‌ینی ته‌واوی ئەو شتانه‌ تیبگن، که پهبه‌ندیان به‌ژیان و پۆژی دواییه‌وه هه‌یه، بابەتگه‌لیکن ته‌نانه‌ت بیروه‌وشی مرو‌قی ئیستاش به‌خۆیه‌وه سه‌رقالکروه (النوری: ۲۰۱۲، ص ۱۱۴).

ئەفسانە میژو نییه، که پوداوه‌کانی له‌ زه‌مه‌نیکی دیاریکراودا بگوازیته‌وه، به‌لکو بۆ هه‌ر کاتیکی کاریگه‌ری کرداری (فعلی) هه‌بوه، له‌سه‌ر هزرو ژیا‌نی تاک و به‌رجه‌سته‌شی کردوه، مرو‌ف ده‌چیتە ناو ئەفسانە بۆیه‌ بابەتیکی په‌راویزخراو نییه، مرو‌ف پۆلی دیاریکراوی بینیه‌ تیبدا، به‌لام خواوه‌نده‌کان مامه‌له‌ی پهبه‌ده‌که‌ن، به‌ویستی خویان بپیری له‌سه‌ر ده‌ده‌ن، به‌پای فه‌یله‌سوفانیس وه‌ک (ئەفلاتون) پیی وایه‌ ئەفسانە پیشکەیه‌کی سه‌روشتی و بنه‌په‌تییه بۆ ده‌رکه‌وتنی هزرو بپیرکردنه‌وه‌ی فه‌لسه‌فی به‌و مانایه‌ی که بپیرکردنه‌وه‌ی فه‌لسه‌فه‌ی له‌ ئەنجامی بپیرکردنه‌وه‌ی ئەفسانە‌ی په‌یدا‌بوه، چونکه هه‌ردوکیان باس له‌ بابەته‌کانی دروستبون و گه‌ردون و ژیا‌نی مرو‌ف ده‌که‌ن (حمیده، رشید، ۲۰۱۹، ص ۲۳۱-۲۳۲).

له‌ راستیدا له‌ کولتورو زمانی عه‌ره‌بیدا جیاوازیه‌کی پون هه‌یه له‌ نیوان ئەفسانە و چپرو‌ک و خورافه‌دا، ئەگه‌رچی هه‌مویان که‌سانی چپرو‌کنوس گپراویانه‌ته‌وه، هه‌ندیک له‌ په‌گه‌زه‌کانی چپرو‌ک له‌گه‌ل ئەفسانە به‌شداربون، به‌لام ناگه‌نه‌ ناستی ئەفسانە، هه‌رچه‌نده له‌پوی پیکه‌اته‌ی هونه‌رییه‌وه له‌یه‌کتیری نزیکن، به‌لام ئەرک و ئامانجیان له‌یه‌کتەر دوره (زکی: ۱۹۷۹، ص ۵۲)، بۆیه ئەفسانە به‌ چپرو‌ک دانانریت، چونکه وشه‌ی چپرو‌ک (حیکایه‌) ده‌گه‌ریته‌وه بۆ پيشه‌که‌ی که له‌ وشه‌ی (fabula) هاتوه، به‌لام په‌گی ئەفسانە له‌ (اسطور، سطر) هاتوه (بنوا: ۲۰۰۱، ص ۹۶).

چپرو‌کی میلی جیاوازه له‌ ئەفسانە، که مامه‌له‌ له‌گه‌ل بابەته‌ ئاینیه‌کان ناکات، کاتیکیش بابەتیکی ئاینی پیشکەش ده‌کات ناگاته‌ ناستی ئەو چپرو‌کانه‌ی که راستیه‌کی ئاینیان هه‌یه و له‌سه‌ر خه‌لک پهبه‌ستکراوه، که ده‌بیت باوه‌ری پهبه‌ینن، بۆیه چپرو‌که‌کان پۆلینکراون بۆ سه‌ر چه‌ند جو‌ریک وه‌ک: چپرو‌کی زانستی و میژویی و خورافی و چپرو‌کی پشت پین به‌ستراو، سه‌لماندنی بنه‌ماکان و چپرو‌کی خه‌یالی، له‌ زۆر کاتدا جیاکردنه‌وه‌ی ئەو چپرو‌کانه قورسه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی چپرو‌کی میژویی له‌ باره‌ی رابردو ده‌دویت و به‌زۆری له‌ ده‌وری پاله‌وانیک یان زیاتر ده‌خولینه‌وه، به‌لام چپرو‌کی ئەفسانەیی و چپرو‌کی خه‌یالی مانایه‌کی تایبەتترو زیاتر له‌ غه‌یری خوی هه‌یه، ئەم دو جو‌ره‌ی چپرو‌ک زیاتر له‌ ده‌وری بابەتی ئاینی ده‌خولینه‌وه زۆرجار جیاکردنه‌وه‌یان ئەسته‌مه (حداد: ۲۰۰۸، ص ۷۷).

چیرۆکی میلی (حکایهت)، له وهدا له ئهفسانه دهچیت، که دانهریان نه ناسراوه، وشه ی چیرۆک به وشته گوتراوه که گێر دراوه تهوه، واته تا دواندی زارهکی و نوسراوه و زاراوه ی بازاری تیدا به کار دههینریت، هه ره ئه مه ش هۆی بلاوبونه وهیه تی له ناو خه لک هه رچه نده به شیک واده بینن، که چیرۆکی میلی، سه ره تای ئه فسانه یه، و کۆنترو سه ره تایتیره، چونکه بیروباوه ره کان زیاتر له دهوری شیوه ی گیاندارو بالنده به رجه سه ته ده بون، چیرۆک باس له ژبانی کۆمه لایه تی و ژبانی رۆژانه و خالییه له ئالوزییه فه لسه فیه کان، له گه ل ئه وه شدا پشت به بنه مای خۆشه و یستی ده به سستیت، به لام مه به سستی راکیشانی سه رنجی گوینگر نییه، به لکو زیاتر بو رامن و وردبونه وه و بیرکردنه وه ی قوله، و پاله وانه کانی ناوی زیاتر خه لکی ئاساین و که متر تیایدا باسی رودای نامۆ شتی زیاده ده کریت (بصل: ۲۰۰۸، ص ۲).

هه رچی په یوه ندی نیوان ئه فسانه و میژویه، له راستیدا په یوه ندی ئه م دوانه په یوه ندیه کی به هیزه، چونکه سود له بابه ته ئه فسانه یه کان وه رگیراوه وه کو سه ره چاوه یه کی میژویی. له گه ل بونی گومانی زور، که وروژینراوه ده رباره ی به های میژویی، بو ئه فسانه، به لام زوریک له توێژه ران، ئه فسانه یان به سه ره چاوه یه ک له سه ره چاوه کانی میژو هه ژمار کردوه، و توانیویانه مامه له به ماده ده سته و توه ئه فسانه یه کانه وه بکه ن و به های میژوی لی پوخته بکه ن، واته ئه فسانه نابیته میژو به لام به یه کی که له سه ره چاوه کان داده نریت، هۆکاری ئه مه ش ده گه ریته وه بو ئه و رۆله گه وره یه ی ئه فسانه به خشیویه تییه هیزی خواوه نده کان و له سه ر بنه مای خه یال و پیدانی وه سفی ناراست به که سایه تییه کانی ناوی، به لام ئه مه ش ئه وه ناگه یه نیت که ئه فسانه به های میژوی نه بیت، چونکه په یوه ندیه کی گه وره هه یه له نیوان ئه فسانه و میژو، که واده کات پشتی پی به ستریت وه ک سه ره چاوه یه کی ده گمه نی میژویی (الحضاری: ۲۰۰۹، ص ۸۵-۸۶).

سه باره ت به وشه ی میژوش و پیناسه کراوه: هونه ریکه به دوای روداوه کان ده گه ریت و ره گه زه کانیشی مرۆف و شوین و کاته، له زمانی عه ره بیه شدا وشه ی (تاریخ) به کارهاتوه، هه ندیک ده لین وشه که له عیبرییه وه وه رگیراوه، لای یونانییه کانیش به (Historia) هاتوه، که به مانای به دواداچونی هه و ال دیت، هه رچه نده جیاوازی زوری هه بیت له پیناسه کانی میژودا، ئه و راستیه ناگوریت که میژو له کۆنترین سه ره ده مه کانه وه هه بوه له گه ل مرۆف، واته په یوه سه ته به سه ره تای په یدابونی مرۆف، و تراویشه زوربه ی توێژه رانیش میژو به گه ران و به دواداچونی روداوه کانی رابردو داده نین (سلیمان: ۲۰۰۰، ص ۹).

له کۆتایدا ده کریت بگوتریت ئه فسانه و بابه ته کانی ناوی له رودای میژوین، چونکه روداوه کان دروستکراو و خه یال نین، به لکو روداوه که رویانداوه و دروستکه ره کانیشی مرۆف یان سروشت یان ئاسمانی (خودایی) بون، و رودای گرنگ و کاریگه ربون له ژبانی مرۆفدا (الحضاری: ۲۰۰۹، ص ۹۷-۹۸):

سه باره ت به جیاوازی نیوان ئه فسانه و خورافه: ئه و له زمانه وانیدا خورافه واته قسه ی رازینراوه یه به شتی ناراست، یان به مانای وته ی شیرین و خوش و دور له راسته قینه هاتوه، به لام که (ئه لف و لامی) بچیته سه ر ئینجا ماناکه ی ده بیته (الخرافه) (الخدیجه: ۲۰۰۱، ص ۱۲)، به لام به بی (ألف و لام) ده بیت (خرف - خرف - خرفا) یان

خراپکردنی ژیری یان خه له تاو (حسن: ۲۰۰۳، ص ۸)، بهرپای نوسه ریکیش چیرۆکی خورافی سه ره تایی باس له ژیانی تاکه کانی گهلانی سه ره تایی دهکات، که له ناو ئه و بیروبواوه رهی ئه و ئاندا خورافه هه لقو لآوه و دواتر په ره یان سه ندوه، ئینجا له سه ردهستی چیرۆک خوانه میلیه کان شیوهی هونه ریان وهرگرتوه، خورافه له زمانی فه رهنسی و له زمانی ئینگلیزیدا وشه ی (fable) بو به کارهاتوه، که مه بهست لئی چیرۆکی گیانله بهرانه (الخدیجه: ۲۰۱۷، ص ۱۳ و مابعدها). خورافه بیریکی نادیری ناراسته پیچه وانه ی تیروانینه کان و دابونه ریته کان، به شیک بوه له نیوان راستی و پوداویکی نوسراو به لام ئه و روداوه له راستیدا روی نه داوه وهکو چیرۆک و گیرانه وه کان، خورافه جوړیکه له بیرکردنه وه یان بیروبواوه رپی تاک یان کومه له که رافه ی دیارده کان دهکات به شیوهیه ک ناگونجیت له گهل ژیری وزانستدا (حسن: ۲۰۰۳، ص ۸)، ههروه ها خورافه به کومه لیک کارو ئاماده کاری دهگوتریت که وا گومان ده بریت به خته وه ری یان به ده ختی بهینن، واته له پاشماوه ی بیروبواوه رپی ئاینی پوکاوه یان له ناوچو دانراوه، ئه وه ی ماوه ته وه ته نیا چهند هیماو ئاماژهیه که و پاشماوه ی هیزو ئه زمونه کانه، کاتیک مرؤف خهونی ده بیینی نهیده زانی و کاتیک برپای ده کرد به وه ی که نهیده بیینی، واته خورافه یه که مه هه ولدانی فکری مرؤفایه تیه بو تیگه یشتن له و جیهانه ی دهوری مرؤفی داوه (الجورانی: ۱۹۹۸، ص ۲۵-۲۶).

گوتراوه خورافه تیگچونی عه قله، و ترس و توقینی و بیروبواوه ریکی ناژیرییه، له باره ی شتیکی نه ناسراوه وه، به گشتی هه لو یستیکی سۆزداری حوکم له سه ر خورافه دا دهکات، به لام نوسه ر به رده وام به رگیکی رازاوه دهکاته سه ری، جاریک ناوی ده نیت دانایی پیشینان و جاریک ناوی ده نین ئه ستیره ناسی و یان دهیده نه پال که له پوری ئاینی، بویه خورافه چیرۆکیکه بنه رته ی نییه، و گومانی تیدانیه له گهل گه شه کردنی ژیری مرؤف گه شه ی کردوه، له نه بونی ژیریدا بوته سه رچاوه ی دابینکردنی و لامی ته وای پرسیاره یه کلاکه ره وه کان، که مرؤف خستونیه رو له باره ی سروشت و گهردون و پیداویستیه کانی (الکاید: ۲۰۱۰، ص ۱۹-۲۰).

هه رچی جیاوازیه له نیوان ئه فسانه و خورافه دا، شایه نی ئاماژهیه له تیگه یشتنی خه لکیدا تیکه لکردنی زور پوده دات، به لام له پیودانگی زانستی تویره ران و میژونوساندا، ئه م تیکه لکردنه پوندات، چونکه هه رچی ده ربکه ویت له وینه ی هه ماهه نگ و لیکچو جیا ده کریته وه، به پشت بهستن به بابته ئه فسانه ییه کان ئه گه ر پوداوی میژوی بیت له دهوری ئه و روداوه میژویه ده خولیته وه، ئه گه ریش هیما و ئاماژه بیت ئه و دروستکراوی مرؤف یان دروستکراوی سروشت بو، به لام خورافه گیرانه وهیه که له چنراوی خه یال و هیچ په یوهندی نییه به راسته قینه وه (الحضاری: ۲۰۰۹، ص ۴۰-۴۲). بهرپای نوسه ر (احمد زکی) یش، پیی وایه هه ر له بنه رته دا خورافه پشت به رودا و نابه ستیت، به لکو پشت به پاله وان ده به ستیت، و ئه و روداوانه هه لده بژیریت که تیشک ده خاته سه ر که سایه تیه کان، له لایه کی تره وه له بهر قورسی دیاریکردنی چه مکی ئه فسانه له لای زوړیک له ره خنه گران ئه مه وایکردوه، که تیکه لیه ک بکه ن له نیوان ئه و دو زاراوه یه دا، زوړیک له لیکوله وه کان وای ده بینن چیرۆکه خورافییه کان له بنه رته دا بریتین له کومه لیک هه والی تاییه ت به ئه زمونی مرؤفایه تی له سه رده مه کونه کاند (زکی: ۱۹۷۹، ص ۶۳).

تهوهري دوهم: ئهفسانه سۆمهرييهكان:

هه مو ئاينيك له سههر زهوى كۆمهليك پيڤهاتهى گرنكى ههيه، جا ههنديك له و پيڤهاتانه، هاوپيچه له گهلى، ههنديكشيانى سههركيه، ئه گهر سهيرى پيڤهاته سههركيهكانى ئاين له سههردهمى كۆندا بكرىت دهردهكهويت گرنگرين پيڤهاتهى ئاين برىتييه له: (بيروباوه، رپورهسم، ئهفسانهكان)، بهلام پيڤهاته هاوپيچهكانى برىتين له (رهوشت و ياساكان)، له راستيدا ئهفسانه سۆمهرييهكان رۆلى سههركيان له بيروباوهرى خهلكيدا بينيوه و بونهته كرۆكى هه مو ئهفسانه ئاينيهكانى تر ئاينى بابلى و ئاشورى و كاشيهكان و دواتريش فينيقيهكان (الماجدى: 1998، ص 59-60)

ئهوهى دياره و ناشاردريتهوه ئهفسانهكان زور و جوراوجورن و ههريهكهيان بابتهيكى جياواز له ئهوانى ديكه له خۆدهگرىت، كه كۆمهلهيهكيان بابتهكانيان دهربارهى دروستكردى گهردون و خواوهندهكان و مرؤف و ململانى هيزى چاكه و خراپه و به ئهفسانهكانى دروستبون (myth of creation) ناسراون و كۆمهلهيهكى ترى تايبهته به بابتهى جوراوجورى ترى به لهدايكبوني خواوهندهكان و پهيوهئى نيوئيان و مامهله و كاركرديان (على: 2000، ص 90)، بهم بيروهزرهش نهك هه ر لاي سۆمهرييهكان، بهلكو لاي تهواوى گهلانى كۆنى تر هه بوه، كه سههرجهمى بيروكهكانيش دهرئهجمى بارودؤخى ژيان و باوردؤخى كۆمهلايهتى و ژينگه (بنعلو: 2001، ص 13)

لهم بهشهى ئه م تهوهريهيدا به گرنگ زانراوه كه جهخت له سههر سى خال بكرىتهوه، كه باس له سى ئهفسانانه دهكات:

1- دروستبوني گهردون.

2- رپيڤهاتنى گهردون.

3- دروستبوني مرؤف (نوح: 1971، ص 55).

بهلام لاي نوسهريكى تر بهم شيوهيه، رپيڤهاتنى بۆ ناوهكان كراوه:

1- ئهفسانهى دروستبون التكوين. (mytho of Gensis)

أ- ئهفسانهى كوزموغولينا (Cosmogony)

ب- ئهفسانهى (دروستبون و پههسهندن)ى خواوهندهكان (ثيوغيونيا - Theogony)

ج- ئهفسانهى (ئينثوبوغينيا - Anthopogony)

2- ئهفسانهى رپيڤهاتنى گهردون myth of organization

أ- ئهفسانهكانى تايبهته به خواوهند ئينليل:

ب- ئهفسانهى تايبهته به خواوهند انكى

ج- ئهفسانهى تايبهته به دروستبوني مرؤف

ح- ئهفسانهى ويرانبوني گهردون و لافاو له ئاسمانهوه فهرمى ويرانبوني دهركراره (الماجدى: 1998، ص 60).

یهکهه: ا- ئهفسانهی دروستبون و هاتنهبون، و ریکهستی گهردون، مه بهست لیبی ئه و قوناغهیه که گهردون و جیهان دروستبون، دواى ئهجامدانی کارهکه له لایه ن خواوهنده کانهوه، له رینگه ی ئه م ئهفسانانهوه بهراوردی ژيانی پيش بونگهرايی (الوجود) و دواى بونگهرايی دهکریت، بیروباوهری ئایینی گهلی سۆمهری دهخاتهرو(النوری: ۲۰۱۲، ص ۱۱۶). ئه م ئهفسانهیهش نمونهیه که له ئهفسانه سۆمهرییهکان، گونجاوه باس بکرین و بنه ما سه رهکیهکانی تیگهشتیان دهربارهی گهردون بخرینهرو، زیاتر ئه م باسهش له دیرهکانی سه رهتای چیرۆک و داستانی سۆمهری بهناوی (گلگامیش و ئه نکیدو و جیهانی خوارهوه) ی سۆمهریدا ئاماژهی پیکراوه (noah: 1983,p45)، لهیه کهمیاندا ههلوئسته له سه ر تیگه یشتنی چه مکی بونگهرايی (الوجود) کراوه، دوه میشیان تایبه ته به بیروکهی بیری بون له لای عیراقیه کونهکان و له گه ل به شیکی داستانه که تایبه ته به تایبه تمه ندیهکانی و هوکاری دهرکهوتنی بیروکهی (بیری بونگهرايی)، که رینگه ی بیرکردنه وهی مروف دهخاتهرو تا له خودی خو ی تیگات، ئه و فهلسه فهیه رون دهکاتهوه که هه لدهستی به چاره سه رکردنی ناوه روکی ژیان و مردن و گیروگرفت و ئازارهکان، ئه م بیروکهیهش هه روا له نا کاو دهرنه کهوتوه، به لکو به قوناغ سه ریه ه لداوه (الاعرجی: ۲۰۲۰، ص ۳۰۹-۳۱۰).

چونیتهی دروستبونی جیهان و په ره سه نده نه کهش ئهفسانهیه کهدا هاتوه، که پپی وایه له سه ره تادا جیهان پرپوه له ئاو، و گیانداریک له ناو ئاوه کهدا بونی هه بوه، خواوهنده که داوا ی لیکردوه که میک قوری بو بهینیت، له و قورپهش ئاسمان و زهوی و دروستکراوهکانی دروستکردون، ئهفسانهیهکی تر دا هاتوه، که جیهان له هیلکهیهکی گهوره دروستکراوه، چونکه هیلکه هه مو به شهکانی ژيانی تیدایه، خواوهند ئه و هیلکهیهی کردوه ته دو بهش و به شیکیان زهوی و به شیکیانی ئاسمان دروستکردو پاشان نیرو می له هه مو شتیکیا دروستکرد (بن علو: ۲۰۰۱، ص ۱۳) " سۆمهرییهکان ئه م یه کهم دروستبونهیان ناوناوه (ئوریا - uria)، پاشان قوناغی یه کهمی دروستبون سه ریه ه لدا، که به ئاوی یه کهم (نمو - Nmmu) ناسرا، ئینجا گهردون دروستکرا (الماجدی: ۱۹۹۸، ص ۶۶؛ معدی: ۲۰۱۲، ص ۹۶)، ئه مهش ئه وه رونه کاته وه بنچینه ی یه کهم دروست بون و په ره سه نده ندن به ئاو بووه له لای بیرمه نده سۆمهرییهکان و به گویره ی دهقهکانیان بیته، ئه م ئاوه ناوناوه دهریای یه کهم، له م دهریایهش گهردون له دایکده بیته، له دهقیکیشدا ناوی خواوهند (hamma) یان (humma) هاتوه وهکو ناوی دهریای یه کهم (یحی: ۲۰۱۵، ص ۲۳-۲۴).

سۆمهریهکان به (گهردون) یان گوته (أن - کی) (an-ki)، که به واتای ئاسمان و زهوی هاتوه، له به ره ئه وهی گهردون دابهشی دو کهرت کراوه، به بهشی سه ره وهیان گوته (سه ره وهی گهوره) یان (به رزی بالا)، ئاسمانیان مه به ست بووه، و به زهوی گوتهراوه (ژیره وهی گهوره)، نزمی گهوره یان (جیهانی ژیره وه)، که خواوهندهکانی ژیره وهی تیدا ژیاون و مردوهکانیان له ویدا بون (الجورانی: ۱۹۹۸، ص ۳۵؛ نوح: ۱۹۷۱، ص ۶۷-۶۸)، به پپی پيشه کیهکی هه لبه سته یهکی سۆمهری بیته به ناوی (پیاوه و به روبوم یان ئاژه ل و به روبوم)، ئاماژه به وه کراوه ئاسمان و زهوی له سه ره تادا هه ریه کیکیان به ته نیا چیا یه ک بون و پاشان به یه که وه گریدراون، بونه ته چیا یه ک که ره گه کهی له ناخی زهویدا بووه لوتکه کهشی له به رزی ئاسماندا (عزیز: ۱۹۹۹، ص ۵۰) له ئه جامی یه کگرتنی (ئان) و (کی) خواوهندی هه وا (ئینلیل) له دا یه ک بووه، (پاشکوی ژماره: ۸)، پاشان (ئینلیل) (نلیل) له تاریکیا دهریفینیت و

هاوسه‌رگيری له‌گه‌ڵ ده‌کات و خواوه‌ندی مانگ (nanna نانا) له‌دايکه‌بیت، پاشان به‌ هاوسه‌رگيری نيوان (ناناو nanna) و نينگال (ningal)، خواوه‌ند (ئوتوم=رۆژ) له‌دايکه‌بیت، به‌مشيوه‌یه پرۆسه‌ی دروستبون به‌رده‌وام ده‌بیت (یحی: ۲۰۱۵، ص ۳۶-۳۷؛ الجورانی: ۱۹۹۸، ص ۳۶).

یه‌که‌م: بـ ئه‌فسانه‌ی دروستبونی مرۆف:

دروستبونی مرۆف و بابته‌هه‌وشیوه‌کانی بابته‌گه‌لیکن بونه‌ته‌ جیگه‌ی گرنگیبیدانی لیکۆله‌ره‌وانی سۆمه‌ری، و ئه‌وه‌ی جیگه‌ی باسه‌ بریتی بوه‌ له‌ پرسیا‌ری هه‌میشه‌یی بوچی مرۆف دروستکراوه‌؟ ئه‌م پرسه‌ش ته‌نیا لای سۆمه‌ریه‌کان کورت نه‌کراوه‌ته‌وه‌، به‌دریژایی میژوی عیراقی کۆن جیگه‌ی خواس و باس بوه‌، ئه‌فسانه‌که‌ش ناو‌نراوه‌ ئه‌فسانه‌ی (ئینکی و نینماخ) و له‌ (۱۴۱) سه‌دو چل و یه‌ک دیر پیکهاتوه‌، باس له‌وه‌ ده‌کات (KAGNIICI:2018,P429-450) ، دوا‌ی دروستبونی گه‌ردون و سه‌هرجه‌م خواوه‌نده‌کانی تر، خواوه‌ندی دایک (نمو)ی به‌رپرسی دروستبون، داوا‌ی له‌ کورپه‌که‌ی کرد به‌ناوی (ئینکی) که‌ له‌جیاتی خۆی کاریکی گرنگی ئه‌نجام بدات و سه‌هرجه‌م خواوه‌نده‌کانی تریش ئه‌و داوا‌یه‌یان لیکرد (نوح: ۱۹۷۱، ص ۱۱۳-۱۱۴)، له‌راستیدا ئه‌م کاره‌ش بو‌ ئازادکردنی خواوه‌نده‌کان بو‌ له‌کاری کۆیلایه‌تی (که‌ کۆیله‌ی خواوه‌نده‌ گه‌وره‌کان بون و خزمه‌تی ئه‌وانیان ده‌کردو خواردن و سفره‌یان ئاماده‌ده‌کرد) (لابات: ۱۹۸۸، ص ۱۸؛ النوری: ۲۰۱۲، ص ۱۱۷)، پرۆسه‌ی دروستکردنه‌که‌ش له‌ پارچه‌ قورپک بوه‌ که‌ شیلاویه‌تی و شیوه‌ی مرۆفی لیدروستکردو (لابات: ۱۹۸۸، ص ۱۸؛ معدی: ۲۰۱۲، ص ۱۰۲)، و خواوه‌نده‌کانی تریش به‌شداریانکردوه‌ له‌کاره‌که‌دا، که‌ ئامانج له‌ دروستکردنی مرۆفیش له‌لایه‌ن خواوه‌نده‌کانه‌وه‌ له‌به‌ر خۆشه‌ویستی نه‌بوه‌، به‌لکو له‌ به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان بوه‌، تا ژانیان پاریزراوبیت و به‌رده‌وام بن له‌ رپوره‌سم و سروت و په‌رستنیان بو‌ ئه‌نجام بدریت، له‌رپه‌گه‌ی پیشکه‌شکردنی قوربانی (شووف: ۱۹۹۷، ص ۸۳)، دورخس‌تنه‌وه‌یان له‌ کاری قورس بو‌ ده‌ستکه‌وتنی خواردن (نوح: ۱۹۷۱، ص ۱۱۵ و ما‌بعده‌ها) هۆکاریکی تریش ده‌گه‌رپته‌وه‌ بو‌ ئه‌وه‌ی، که‌ خواوه‌نده‌کان توشی برسیتی و کاره‌ساتی زۆر گه‌وره‌بون و ژماره‌یان زیادی کردوه‌، بۆیه‌ داوا‌ی دروستکردنی خزمه‌تکاریکیان کردوه‌ تا خواردن ئاماده‌ بکه‌ن بۆیان (علی: ۱۹۸۹، ص ۱۹۵).

دوهم: ئەفسانەى لافاوى سۆمەرى وھۆکارەکانى رودانى

چیرۆکی لافاوەکه لەلای سۆمەرییەکان، ئەفسانەییەکه کاریگەری گەورەى لەسەر بیروباوەریان ھەبۆ، سەرچاوەى سەرەکی ئەفسانەکه دەقیکی کۆنى سۆمەریە، لەشارى (نفر)^۳ دۆزراوەتەو، بریتییه لەتاتە قورینەییەکی ھونەری، تەنھا بەشى کۆتایی ماوەتەو و سى و حەوت (۳۷) دیری سەرەتایی ئەفسانەکه لەناوچو (علی: ۱۹۹۹، ص ۱۷؛ جبر: ۲۰۲۰، ص ۳۱۸).

وشەى (طوفان – لافاو) لەزمانى سۆمەریدا واتە (ura-ma-a) (علی: ۱۹۹۹، ص ۱۷)، یان بە (A- MA-MRA) واتە بەرزبۆنەو ھى ئاوەھاتو، روداویکە و لەکاتیکی زۆر کۆندا رویداو (الجنابى: ۲۰۰۷، ص ۸۸) تەنیا ولاتی عێراقى کۆن نەبو، بەلکو ھەمو جیھانى کۆنى گرتۆتەو، بە تێپەربونى کات واتای وشەى (ura-ma-a)، فراوان بوو و مانای لاوەکیان لێوەرگیرا، بەگشتیش لافاو ترسیکی گەورەى لەبیری مرقۆقیەتی و دروستکردو بە درێژایی ھەمو سەردەمەکان (علی: ۱۹۹۹، ص ۱۷).

ھۆی رودانى لافاو که لە ئەفسانەى سۆمەریدا ھاتو، پەيوەندى بە خواوەندەکانەو ھەبۆ، گوايه لە ئەنجامى تورپى (ئینلیل) خواوەندى کەش و ھەوا، لافاوەکه سەریھەلداو، چونکە بەھۆى مرقۆقەکانەو ھاوژاوە دەنگەدەنگ دروستبوو و بۆتە ھۆى بیزارى دانیشتونى ئاسمان، بۆیە بریارىکی لەو شیوہیەى داو (کورتل: ۲۰۱۰، ص ۷-۸)، بانگى سەرچەم خواوەندەکانى تايبەت بە لافاوى کردو بریاریدا سزای مرقۆقیەتی بەت (معدى: ۲۰۱۲، ص ۱۰۹؛ علی: ۱۹۸۹، ص ۲۱۱)، ئەویش بەلەناو بردنى مرقۆقیەتی بەتەواوى لە رێگەى لافاوەو (السواح: ۲۰۱۶، ص ۱۸۸)، چونکە پێیابو مرقۆقەکان دژی دەسەلاتى خواوەندەکان جولاوەتەو ئەرکەکانەن پشەتگوى خستو و دەستیان خستو تە ناو کاروبارى خواوەندەکان بۆیە (ئینلیل) پێیابو نابیت تەنیا سزای توند بدرین، بەلکو دەبیت بەتەواوى لەناو ببرین (فیروللو: د.ت. ص ۲۶).

پاشان لافاوەکه دەستى پیکردو ھەمو سەر زەوى داگیرکردو، لەکاتی دیاریکراو بارانىکی زۆرو روخینەر لە ئاسماندا بارى، کەش و ھەوا زۆر ترسناک بو بۆ ماوہى حەوت شەو حەوت رۆژ بەردەوام بو، ھەندیکى تر دەلین بۆ ماوہى شەش رۆژ بەردەوام بوو لە رۆژى حەوتەم کۆتایی ھاتو و روى لەکەمبۆنەو کردو، لافاوەکه وەستاو، ھەمو شتیک ئارام بۆتەو، (زیوسیدرا) ئاماژەى بەو کردو، کە ھەمو مرقۆقەکان بونە قور و پشەتى چەماوەتەو دەستى کردو بە گریان، وەخۆى و ھاوسەرەکەى و کچەکەى و بەشیکی کەمى مرقۆقەکان و ئاژەل و گیانلەبەران پزگار یان بو، خەلکەکەى لەناو ئاودا کەوتون (الجنابى: ۲۰۰۷، ص ۹۳؛ جبر: ۲۰۲۰، ص ۳۱۸)، پاشان کەشتى یەکەى لەسەر چپایەک بەناوى (نیموش nimush) یان چپای (نسیر) گیرسایەو و سەرچەم بالندەو ئاژەلەکان پزگارکران و ژیان چووەتەو بارى ئاسایى خۆى، پاشان (زیوسیدرا) دەستیکرد بە نوێژخویندن بۆ خواوەند (ئینکی و ئینلیل) و ئەوانیش بەرزیان کردو و ژيانى تاهەتایان پێبەخشی، وەکو خواوەندەکان، چونکە بو ھۆى پزگارکردنى مرقۆقیەتی لە لەناوچون (علی: ۱۹۸۹، ص ۲۱۴؛ علی: ۱۹۹۹، ص ۲۱-۲۲)، بە خویندەو لە

١- گلگامیش و ئەنکیدۆ و دارستانی (ئور) سنهوبەر یان (زهوی زیندوبونهوه).

خۆ به‌گه‌وره زانینی گلگامیش و زۆرداری و توندوتیژی‌هه‌که‌ی، خه‌لکی شاری (ئورک)ی ناره‌حه‌ت کرد، چونکه‌ ئه‌و پیاوه‌کانی ده‌نارده‌ شه‌رو ژن و کچه‌کانی ده‌کرده‌ که‌نیزه‌ک، هه‌ر کچی‌ک شوی بکرده‌یه‌ پیش چونی بۆلای زاوا، (گلگامیش) ده‌یبرد بۆخۆی، بۆیه‌ خه‌لک داویان له‌ خواوه‌ند (ئورورو) کرد دروس‌تکراوی‌ک هاوتای (گلگامیش) دروست بکات، تا ژيانی نه‌هیلێت و سه‌رقالی بکه‌ن (احمد: ١٩٨٨، ص ١١-١٢)، بۆیه‌ خواوه‌ندی‌ش بریاری دروستکردنی (ئه‌نکیدۆ)یدا هاوشانی (گلگامیش) له‌ هیزو بازودا (باقر: ١٩٧٦، ص ١٠٩)، ئه‌و له‌ ده‌شته‌کان و ناو ئاژه‌له‌ کێوییه‌کان ده‌ژیا، تۆری راوچه‌کانی ده‌دراند و چاله‌کانی پرده‌کرده‌وه‌ (الجورانی: ١٩٩٨، ص ٤٤-٤٥)، رۆژیک کورپکی راوچی ئه‌و بونه‌وه‌ره‌ له‌ ناو ئاودا ده‌بینن و تۆره‌که‌ی ده‌دریت و چاله‌که‌شی پرده‌کاته‌وه‌، کورپه‌که‌ زۆر ده‌ترسیت و ده‌گه‌رپته‌وه‌ لای باوکی و روداوه‌که‌ی بۆ باس ده‌کات ئه‌ویش پێی ده‌لێت برواته‌ لای پاشا (گلگامیش) و به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی بۆ بگێرپته‌وه‌ (هه‌رشه‌می: ٢٠٢٠، ل ٢٥٣)، کاتیک (گلگامیش) گوییستی چیرۆکه‌که‌ ده‌بیت، بریارده‌دات ئه‌و بونه‌وه‌ره‌ درنده‌یه‌ راوبکات، بۆیه‌ کچی‌کی سۆزانی بۆ ده‌نیریت، ئه‌نجام کچه‌که‌ ده‌توانیت سه‌رنجی (ئه‌نکیدۆ) به‌لای خۆیدا رابکیشیت، شه‌ش رۆژ و هه‌وت شه‌و له‌گه‌ل ده‌مینیته‌وه‌، پاشان قه‌ناعه‌تی پیده‌کات بچه‌ شاری ئورک، ده‌گه‌نه‌ شاره‌که‌، له‌وێ له‌گه‌ل گه‌شتی خه‌لکه‌که‌ دلخۆشده‌بن و پێیان وایه‌ رزگاریان ده‌بیت، دواتر شه‌رو مملانییه‌کی قورس له‌ نیوان هه‌ردو پاله‌وانه‌که‌دا روده‌دات، دیواره‌کان ده‌پوخینن و ده‌رگا‌کان ده‌شکینن، به‌لام له‌ پر گلگامیش واز له‌ (ئه‌نکیدۆ) ده‌هینیت و چه‌ند قسه‌یه‌ک ده‌که‌ن و ده‌بنه‌ هاوپی ئینجا راهینان به‌ (ئه‌نکیدۆ) ده‌که‌ن له‌سه‌ر فیرونی ژيانی مرو‌ف و فی‌ری خواردن و خواردنه‌وه‌و جلوبه‌رگ و پۆشینی ده‌که‌ن، لاشه‌ی به‌ رۆنی زه‌یتون چه‌ورده‌که‌ن و (گلگامیش) ده‌یباته‌ په‌رس‌تگای خواوه‌ند، ده‌بیته‌ هاوپی نزیکی (گلگامیش) جیگه‌ی ئاماژه‌ پیدانه‌ پیش‌تر (گلگامیش) ته‌واوی روداوه‌کانی به‌خه‌ون بینی بو، هه‌موی بۆ دایکی که‌ خواوه‌ند (نسون) بو گێرپویه‌وه‌و ئه‌ویش مژده‌ی ئه‌وه‌ی پیدابو که‌ هاوپی و پشتوانیکی بۆ په‌یداده‌بیت (احمد: ١٩٨٨، ص ١١-١٢؛ باقر: ١٩٧٦، ص ١٠٩؛ الجورانی: ١٩٩٨، ص ٤٤-٤٥).

گه‌شتی هه‌ردو پاله‌وانه‌که‌ بۆ دارستانی (ئورز- سنهوبەر) (زهوی زیندوبونهوه)

بۆ ئه‌نجامدانی گه‌شته‌که‌ پرس و راویژیان به‌ ئه‌نجومه‌نی پیرانی شاره‌که‌ کرد، ئه‌وان له‌ سه‌ره‌تادا نارازی بون و پێیان راگه‌یاند، که‌ گه‌شته‌که‌ مه‌ترسیداره‌، چونکه‌ ئه‌و دارستانه‌ پاسه‌وانه‌که‌ی یه‌کێکه‌ له‌ عیفریته‌ زه‌به‌لاحه‌ گه‌وره‌کان به‌ ناوی (خه‌مبابا- حواوا- خه‌مبابا) (هه‌رشه‌می: ٢٠٢٠، ل ٢٥٤-٢٥٥)، ئه‌و ئاگر له‌ ده‌می دیته‌ ده‌ره‌وه‌و پاسه‌وانی تایبه‌تی دارستانه‌که‌یه‌، چونکه‌ ناوه‌ندی سه‌ره‌کی خواوه‌ند (بل) بو، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی (گلگامیش) هه‌یچ گویی به‌ ئامۆژگارییه‌کانی پیاوانی ناو ئه‌نجومه‌نه‌که‌ نه‌دا، سوربو له‌سه‌ر گه‌شته‌که‌ی (باقر: ٢٠٠٩، ص ١١٠)، له‌ولاوه‌ (ئه‌نکیدۆ)ش ترسی دایگرتبو، هه‌ولی په‌شیمانکردنه‌وه‌ی هاوپی‌که‌ی ده‌دا، چونکه‌ ترسی له‌ درنده‌که‌ (خه‌مبابا) هه‌بو،

به لام (گلگامیش) بریاری له سهر گه شته که ی دابو برۆن بۆ دارستانی (ئورز) و سهره تاش له پهرستگای خواوهند نویژی خویندن و داوای هاوکاری و سهرکهوتنی کرد، گه شته ته که دهستی پیکرد، که ئه وهنده دوردریژ بو پهنگه بۆ خه لکی ئاسایی به شهش ههفته ته واو ده بو، به لام ئه وان به سی رۆژ گه یشتنه دارستانه که، له گه ل گه شتتینان ههردو پاله وانه که دهستیانکرد به برینه وهی داره کان و له پپر (خه مبابا - حواوا) نه راندی و هاواریکرد به سه ریاندا که کاره که بوه ستینن (السواح: ۱۹۸۷، ص ۲۸ و مابعدها)، زۆری نه مابو له ناویان بیات، به لام خواوهندی خۆر هه شت بای په وانه کرد له دژی درنده که و زۆر داوای کرد نه یکوژن، به لام سه ریان بری و دلله که یان پیشکه شی خواوهندی خۆر کرد به سه رکه توی گه رانه وه ((محروس: ۱۹۹۷، ص ۱۱۷-۱۱۸؛ ولکشتاین: نوح: ۲۰۰۸، ص ۲۴-۲۵)).

گای ئاسمانی و ههردو پاله وانه که:

داوای سه رکه وتنیان و گه رانه وه یان بۆ شاری (ئورک) و دانیشتنی گلگامیش له سهر کورسی پاشایه تی، ئه مه وای له خواوهند (عه شتار) کرد، که داوا له (گلگامیش) بکات، تاکو هاوسه رگیری بکه ن، چونکه نیازمه ند بو هاوسه رگیری له گه ل که سی هه لکه وته دا بکات، به لام (گلگامیش) هه مو ئه و ناپاکی و خوشه ویستیه ی پیشتر خواوهند ئه نجامی دابو پاشان هاوسه رکه ی کوشتبو به بیر (عه شتار) ی هینایه وه پینیگوت ره تی ده کاته وه هاوسه رگیری بکات له گه لیدا، چونکه چاره نوسی ئه میش مردن ده بیته، ئه مه بوه هۆکاری تورهبونی خواوهند عه شتار و پی و ابو سوکایه تی پیکراوه و بریاری تۆله سه ندنه وه له ناو بردنیدا، داوای له باوکی کرد تاکو گایه ک بنیریت و شاری (ئورک) له ناو بیات، (پاشکوی ژماره: ۱۶) ئه م گایه قۆچه کانی به ردبون، که وه زنی هه ر قۆچیک (سی) (منا) بوه، که (جۆریکی پیوانه یه)، له سهر گاکه پیویست بو پیشی هه مو خه لکه که (گلگامیش) بکوژیت، زیانیکی زۆر له به ره مه کانیا ن بدات و بۆ شایه کی گه وه بخاته ناو خه لکه که، ههردو پاله وانه که خویان ئاماده کرد بۆ روه رپوبونه وهی گاکه، سه ره نجام توانیا ن گاکه بکوژن و قۆچه کانیان گرت و هه ناویان هه لدری و دلایان ده ره یناو پیشکه شی خواوهندی خۆریان کرد، به م کاره ش گه ل و ولاته که که وته به ر نه فره تی خواوهند (عه شتار)، هه ر ئه مه ش هۆکاری سه ره تایی شکستی گلگامیش، چونکه خواوهند بریاری تۆله سه ندنه وهی دابوه (قیرولولو: د.ت، ص ۴۷؛ ولکشتاین: نوح: ۲۰۰۸، ص ۲۴-۲۵؛ احمد: ۱۹۸۸، ص ۱۵-۱۶؛ باقر: ۱۹۷۶، ص ۱۱۳؛ هه رشه می: ۲۰۲۰، ل ۲۵۶).

مردنی نه نکیدۆ:

داوای کوشتنی گاکه، ئه نجومه نی خواوهنده کان و خواوهند عه شتار بریاری له ناو بردنی یه کینک له دو پاله وانه که یاندا، له کو تایدای بریاریاندا (ئه نکیدۆ)، له ناو به ن ئه مه ش پیشتر (ئه نکیدۆ) له خه ویدا ئه مه ی بینیبو، که خواوهنده کان کۆبونه وه و بریاری له ناو برنیاندا، له خه ویکی تریشدا چه ند درنده یه ک هاتون و بردویانه ته ئه و جیهانه ی که هه رکه سیک بچیته ناوی ناگه ریته وه (ئه نکیدۆ)، نیگه رانی خۆی ده ربری له وهی که بوه ته مروّف و له ئازه له کانیا ن

دابړیوه، له کۆتایدا (ئه نکیدۆ) نه خۆشکهوت و شهس پوژ و ههوت شهو، دواتر (ئه نکیدۆ) مرد، به مردنیشی، هاوړیکه ی زور نیگه ران و دلگران ده بیت و له دهوری لاشه ی ئه نکیدۆ دههات و دهچو (باقر: ۲۰۹۹، ص ۱۱۱)، جلکه کانی له بهردا درند بوه دهستیکرد به لاواندنه وه یه کی دریز بو هاوړیکه ی له هه مو ولات پرسه ی راگه یاند، خه م و خه فهت دایگرت و به خۆی دهیگوت ئه گه ر بمینی سه ره ئه نجامت ههروهک (ئه نکیدۆ) نابیت؟ بویه بریاریدا هۆکاریک بدوژیته وه به دوا ی نه مریدا (ولکش تاین؛ نوح: ۲۰۰۸، ص ۲۴-۲۵؛ احمد: ۱۹۸۸، ص ۱۵-۱۶؛ باقر: ۱۹۷۶، ص ۱۱۳؛ هه رشه می: ۲۰۲۰، ل ۲۵۶؛ السواح: ۱۹۸۷، ص ۶۰).

گه ران به دوا ی نه مری و گه یشتن به (ئوتونا بشتم) دا:

دوا ی مردنی (ئه نکیدۆ) و ترسانی گلگامیش له مردن زنجیره یه ک سه ره که شی تری ده ستپیکرد، به زه وی و ده ریا و زه ریاکاندا گه را بو ئه وه ی چاره سه ریکی سحری له دژی مردن بدوژیته وه (واتا به دوا ی پوه کیکا ده گه را که نه مری پی ببه خشیت)، دوا ی هه ولدانکی زور و تیپه راندنی ژماره یه ک مه ترسی (باقر: ۱۹۷۶، ص ۱۱۴)، به تایبهت برینی چیا ی (ماشو)، که پاسه وانه کانی پیاوی دوپشک بون، ئه وان شاره زای (گلگامیش) بون، ریگه یاندا بچیته ناو چیا که وه، له راستیدا ئه م گه شته پر مه ترسیه ی (گلگامیش) بو گه یشتن بو به پیاوی لافاوه که (ئوتونا بشتم)، بو ئه وه ی داوا ی چۆنیه تی مانه وه ی هه میشه یی لی بکات، و پرسیا ری گری ژیان و مردنی لی بکات، و پیشتریش له که ناری ده ریا که ئافره تیکی بینی و هه مان پرسیا ری کردبو؟ ئافره ته که ش پنیگوتبو ئه وه ی بو ی هاتوی ده ست ناکه وی، چونکه خوا وه نده کان مردنیان له چاره نوسی مرو ف نویوه، و ئاموژگاری (گلگامیش) ی کرد که به خۆشی بژیت له ژیاندا، به لام سور بو له سه ر چونی بو لای (ئوتونا بشتم)، دواتر له ریگه ی ده ریا وانه که ی به ناوی (ئور شنابی) گه یشته لای و پرسیا ری به ده سه ته یانی نه مری لیکرد، ئه ویش باسی روداوی توفانه که و بارودوخی ئه وکاتی بو کرد، که خوا وه نده کان ئه و تایبه ته مه نده یان پییه خشیوه (احمد: ۱۹۸۸، ص ۱۸-۲۱).

دوا ی گفوتوگۆی زور، (ئوتونا بشتم) پیی گوت، ده ربازبون له مردن نییه و بیگومان مه رگ دلره ق و بی به زه بییه، چ کاتیک خانویه کمان دروستکردوه، تاهه تاهه تایی مابیته وه، و پییگوت هیچ مسوگه ریه کمان نییه که بمانه یلیته وه، ئینجا کئ ئاماده یه خوا وه نده کان کو بکاته وه پیش ئه وه ی ژیا نی نه مری پییه خشیت، دوا ی ئه وه (گلگامیش)، زور دلته نگ و خه مبار بو، خۆی ئاماده کرد به ره و شاری (ئورک) بگه ریته وه، (ئوتونا بشتم) نه نییه کی پیگوت، که نه نیی خوا وه نده کان بوه (الجورانی: ۱۹۹۸، ص ۴۷-۵۰)، پییگوت پوه کیکی درکاوی (میوه ی ژیان) هه یه له قولایی ده ریاکاندا هه رکه سیک بیخوات گه نجیتی پیده به خشیت نه ک نه مری، و (گلگامیش) گه یشته قولایی ده ریا که و توانی بگات به میوه که، به لام له کاتی خۆشوردنیدا ماریک دیت و پوه که که ده خوات و ده ستبه جی پیسته که ی نویده بیته وه، ئه مه ش ده بیته مایه ی دلته نگی (گلگامیش) که نه ی توانی له میوه ی ژیا نی بخوات، سه ره رای ئه و هه مو نارپه حه تی و ناخۆشییه چیرو که که به نا ئومیدی کۆتایی هات (محروس: ۱۹۹۷، ص ۱۱۹؛ احمد: ۱۹۸۸، ص ۲۲)، (گلگامش) شکستی هیتا له گه ران به دوا ی نه مریدا به لام له مانای ژیان و مه به سه ته کانی تیگه یشت، واتای ئازادی بو هه مو ان و ژیان

جل و بهرگه زبرهكهی له بهرناكه م...

من پاكم و شو به جوتيارهكه دهكه م... (الشمس: ۲۰۰۳، ص ۲۰)..

به لام له دواتردا هاوسه رگيرى دهكهن، ئەمەش سەرەتای دروستبونی ئەفسانەیهکی تره به ناوی: (ئینانا یان عشتار و دابه زینی بۆ جیهانی ژیره وه)، کورتەى ئەم ئەفسانەیه بریتیه له حەزى زۆرى خواوند عشتار بۆ سەرکردایه تیکردنی جیهانی ژیره وه، که له لایه ن خوشکه که ی (ئیرشیگیگال) رابه رایه تی دهکرا، بۆیه عشتار شوینی خۆی له ئاسمان به جیهیشت و دابه زیه سەر زهوی، خۆی ئاماده کرد بۆ رۆیشتن بۆ جیهانی ژیره وه، ههستا به ریکخستنی گه شته که ی، پاشان گه یشته به رده م ده رگه وانه کانی جیهانه که و له وئ پیگوتن که بۆیه به شداریکردن له رپوره سمی ناشتنی میردی خوشکه که ی هاتوه، که له راستیدا وانه بو، بۆیه رۆیشته ژوره وه، به هاتنیشی (ئیرشیگیگال) خوشحال نه بو، چونکه زانی ئەم سهردانیکردنه له بهر خوشکایه تی و خوشه ویستی نییه، به لکو حەزى زۆرى عشتار بۆ زالبون به سەر جیهانی ژیره وه دا، له بهر ئەوه فه رمانی ده ستگیرکردنی ده رکردو خواوند عشتاریان خسته زیندان، به م کاره شی خۆی خسته مه ترسیه وه، بۆیه پیشتتر به وه زیره که ی گوتبو ئەگه ر تا سى رۆژ نه گه رایه وه سه ردانى خواونده کان بکات تا هاوکارى بکهن له گه راندنه وه ی بۆ سه ر زهوی، پاشان وه زیره که ی سه ردانى خواوند (ئینکی) کرد، ئەویش خواردن و خواردنه وه ی ژيانى پیدان و پیگوتن شه ست جار به سه ر لاشه ی عشتاردا بیررژینیت به سه ریدا تا زیندو ده بیته وه، وه زیره که شی سپارده که ی جیه جیکردو عشتار هه ستایه وه، له به رامبه ر رزگارکردنیدا داواى یه کیکیان ده کرد، که له شوینی خۆی دایینیت له جیهانی ژیره وه بۆیه عشتار سته میکی تر ده کات و (ته موزی) هاوسه ری ته سلیم به شه ی تانه کانی جیهانی خواره وه ده کات، تاکو وه کو به دیل بییه ن، هۆکاری دیاریکردنی وه کو به دیل ئەوه بو کاتیک گه رایه وه بینی هاوسه رکه ی له سه ر ته ختی پاشایه تی و به جاک و به رگی جوان دانیشتواه، بۆیه به چاوی دوژمنکاری و مردنه وه سه یری ده کرد، ئەمەش به خراپترین سیفه تی (عشتار) دانا، که خیانه تی له هاوسه ره که ی کرد له کاتیکدا ته موزی زور عاشقی بو، (وه رگراوه له: نعمه، القیسی: ۲۰۲۰، ص ۲۴۱-۲۵۱: هوک: ۱۹۶۸، ص ۸: فیروللو: د.ت، ص ۳۴).

ئەفسانەى ئینکی و نهخرساک

شوینی ئەم ئەفسانەیه ده که ویته (دلمون-به حره ینی ئیستا)، به به هه شتی سۆمه ریه کان ناسراوه، روداوه کانی ئەم ئەفسانەیه له (۳۰۰۰) سى هه زار دیر پیکهاتوه (G.Adictionary:1991.p40-41)، روداوه کانی باسی زهوی (دلمون) و خاکی (دلمون) ده کات، که بوته خاکی به ره مدار، پیشتتر بیابان بوه، (ئینکی) ئاوی شیری پی به خشیه بوته خاکی پیروزو هیچ نه خوشی و مردن و ناخوشیه کی تیدانه بوه، بوته سه رچاوه ی خیرو پیروزی بۆ خه لکه که ی، خواوند (نهخرساک) پوه کی به نرخى لیچاندوه، پاشان بوته وه ی توره بونی خواوند نهخرساک به وه ی وه زیری خواوندی پیشو به ره مه کانی لیکردوته وه و پیشکه شی (ئینکی) کردون، به م کاره ش (نهخرساک) نه فرینی لیده کات و ئینکی نه خوش ده که ویت، به لام دواتر خواونده کان کۆده بنه وه و داوا

دەرئەنجام:

گرنگترین ئەو دەرئەنجامانەى لەم چالاکیە زانستیە پێیان گەشتوین بەگورتى ئەمانەن:

۱. ئەفسانە گرنگیەکی گەورەى هەیه لەبوارى لیکۆلینەو ه لە بیرو هزرى مرۆفی ئەو سەردەمه و یه که م هه ولی مرۆف بو ه بۆ تیگەیشتن له نهینى دیارده سروشتیه کان ناوی.
۲. رەگ و ریشەى خورافه قولەو په یوه ندی به ئەفسانەکانى سۆمەریه وه هه بو ه.
۳. ئەفسانە باسکردنى واقعی ژيانى کۆمه لگایه و له چوارچۆیه یه کی ئەده بیدا دارپژراوه و، ده هیئى لیکۆلینەو ه ی وردترى له باره وه بکریت.
۴. ئەفسانەکانى سۆمەرى ئاستى توانستى بیرکردنه وه ی مرۆفی سۆمەرى بۆ ولامدانه وه ی پرس و پیداو یستیه کانى سەردەم دەرده خەن و، په سه ندکردنى ئەو وه لامانه ش که له میانه یاندا خراوه ته پرو له لایه ن کۆمه لگاوه، وای کردوه ئەفسانە رۆلى ئاراسته کار بگيریت له میژوی ژيانى کۆمه لایه تیاندا.
۵. له بهرئوه ی ئەفسانە و له نیتویشدا ئەفسانەکانى سۆمەرى به رجه سته ی واقعی ژيانى کۆمه لگای سەردەمى خۆیان ده که ن، ده کرى وه ک یه ک له سه رچاوه کانى نوسینه وه ی میژو مامه له یان له گه ل بکریت و نه ک ته نهاه سته تاکه که سى بیته وه ک ژانریکی ئەده بی هه لقولایى نه سته ی خاوه نه کانیا ن لیتیا ن نه پروانریت.
۶. له خویندنه وه و لیکۆلینەو ه له ئەفسانەکانى سۆمەرى دا دەرده که ویت، مرۆفی ئەو سەردەمه که سانی به ئاگابون و دیارده و پرسه چاره نوسسازو گرنگه کانیا ن به فه رامۆشى نه سپاردوه و، بۆگەیشتن به وراسته قینه یه به وردى بیریا ن کردۆته وه و، له ونیوه نده شدا گه لیک پرسى وه ک (یه که م ئافراندت و نه مری و پاله وان و... هتد) یا وروژاندوه، که ئیستاشى له گه لدا بیته بابته ی مشتومرو قسه له سه رکردنى بیرمه ندانى بواره میژوی شارساتانین.

□

□

□

□

□

□

Myth and the Sumerian Mythology

Muhammad Amin Ali Abdullah

History Department, College of Humanities Science, Raparin University, Rania, Kurdistan Region, Iraq.

E-mail: Muhammad.amin@uor.edu.krd

Shanaz Ibrahim Mahmood

History Department, College of Humanities Science, Raparin University, Rania, Kurdistan Region, Iraq.

E-mail: shanaz.ibrahim@uor.edu.krd

Abstract:

Myth and the Sumerian Mythology has been entitled to this study, which is a scientific attempt to stand upon the concept of Legendary.

Legendary is a literary genre that has been narrated amongst generations respectively. This study includes some truths which reflects realities in primitive communities. The truths and realities reflect human beliefs, opinions, the way of thinking and consciousness who considered as GOD and heroes of natural forces at that time. Their willingness and needs were above all things. Working on legendary is different from other subjects such as story, superstition and relation to history. Narrating or describing Sumerian Legendary and comparing to the realities of societies and their roles in directing peoples' life at that time. Except the abstract, and its translation in languages Kurdish, Arabic and introduced and results the study and its abstract have been dealt with intensively in the framework of four sections.

Keywords: Myth, Epic, Legend, Gilgamesh, Flood, the Demon's land

په‌راویزه‌کان:

۱- به‌یه‌کنیک له کۆنترین گهلانی باشوری ولات دینه هه‌ژمار، توانیان پاشماوه‌و شوینه‌واری میژوی و شارستانی هینده‌گه‌وره له‌دوای خۆیانه‌وه جیبه‌یلن، که ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی زۆری هه‌بیت له‌سه‌ر میژوی گهلانی دوای خۆیان و هاوسه‌رده‌می خۆشیان، ده‌رکه‌وتنیان له‌سه‌ر شانۆی سیاسی و شارستانی ناوچه‌که به‌گشتی و باشوری عیراق به‌تایبه‌تی، ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ سه‌رده‌می له‌نوسین چو(عصر شبیه بالکتاب)، له‌هه‌زاره‌ی چواره‌م و سینه‌می پ.ز)، سه‌باره‌ت به‌هاتنیان نارۆنییه‌ک هه‌یه‌و به‌ته‌واوی نازانریت له‌کۆیوه هاتون، بۆ زیاتر بروانه: أحمد، الفتیان، الموصل: ۱۹۸۹، ص ۶۳؛ بقه: (الجزائر: ۲۰۰۸)، ص ۱۶.

۲- (بنه‌ماله‌ی ئیسن: ۲۰۱۷ - ۱۷۹۴ پ.ز): له‌لایه‌ن (ئیشی ئیرا)یی ئاموریه‌وه له‌سالی (۱۹۸۵-۲۰۱۷) دامه‌زرا، که توانی له‌بنه‌ماله‌ی ئوری سینه‌م جیا‌بیتته‌وه‌و سه‌ربه‌خۆیی وه‌رگرت، له‌سه‌ر پاشماوه‌ی رۆشنیبری و زمانی سۆمه‌ری به‌رده‌وام بو، له‌دوای ئەم پاشایه شه‌ش پاشای تر فه‌رمانه‌وه‌ایان کردوه له‌به‌ناوبانگترینیان پاشا (له‌بت عه‌شتار: ۱۹۳۴-۱۹۲۴ پ.ز) و دامه‌زینه‌ری یاساکانی عیراقی کۆن بو، ئەم بنه‌ماله‌یه له‌سه‌ر ده‌ستی بنه‌ماله‌ی لارسا له‌ده‌وره‌ی سالی (۱۷۹۴ پ.ز) کۆتایی پیه‌ات و ده‌ست به‌سه‌ر پایته‌خته‌که‌یدا گیرا. الحسینی: (۲۰۰۴، ص ۱۳ و مابعدها).

۳- شاری (نفر): ده‌که‌ویتته‌ پارێزگای قادسیه‌ی ئیستا، له‌ رۆژه‌لاتی شاری دیوانیه، به‌هۆی گرنگی پینگه‌که‌ی و هه‌لکه‌وته‌ی شوینه‌که‌ی توانیوه‌تی به‌شیک پارێزگاکانی عیراق به‌یه‌که‌و به‌سه‌تته‌وه، به‌کۆنترین شار داده‌نریت له‌روی شارستانی‌وه میژوه‌که‌ی بۆ حه‌وت هه‌زار سالپیش ئیستا ده‌گه‌رپته‌وه. ناوچه‌یه‌کی گرنگ و پایته‌ختیکی ئایینی سۆمه‌ریه‌کان بو. بروانه (بصمه: ۱۹۵۳).

سه رچاوه كان:

- احمد، محمد خليفه حسن: (١٩٨٨) الاسطورة والتاريخ في التراث الشرق القديم، دراسة في ملحمة كلكامش، بغداد البياتي، محمد جمعه: (١٩٨٨) الاسطورة في فلسفة الافلاطون، رسالة الماجستير (غير منشوره)، جامعة البغداد، بغداد.
- التوثيق الحضاري، جمعيه التجديد الثقافية: (٢٠٠٩)، قسم الدراسات، دار كيوان، دمشق.
- الياد مرسيا: (١٩٩١) مظاهر الاسطورة، تر: نهاد خياطه، دار كنعان، دمشق.
- المأجدى خزعل: (١٩٧٦) علم الاديان، ج ١، دار الحرية، بغداد.
- ٦ المأجدى خزعل: (١٩٩٨) متون سومر، الكتاب الاول، الاله والنشر، لبنان.
- الجنابي، شيماء صلاح احمد: (٢٠٠٧)، الاله انكي في حضارة بلاد الرافدين في ضوء النصوص المسمارية، رساله ماجستير، جامعه بغداد، بغداد.
- الجوراني، وداد: (١٩٩٨) الرحلة الى الفردوس والجحيم في أساطير العراق القديم، دار الشؤون الثقافية، بغداد.
- الحسيني، عباس علي: (٢٠٠٤)، مملكة ايسن بين الارث السومري و السيادة الامورية، منشورات اتحاد الكتاب العرب، دمشق.
- الاعرجي حسين سيد جلال: (٢٠٢٠)، الفكر الوجود في العراق القديم جلجامش نموذجا، مجله كلية التربية، الجزء: الاول، العدد (٣٨)، جامعه واسط.
- السواح فراس: (١٩٨٧)، ملحمة جلجامش، العربي للطباعة، دمشق
- السواح فراس: (٢٠٠١)، الاسطورة والمعنى دراسات في المثلوجيات والديانات الشرقية، ط ٢، دار علاء الدين، دمشق.
- السواح فراس: (٢٠١٦) مغامرة العقل الاولى، دراسة في الاسطورة سوريا وبلاد الرافدين، دار التكوين، سوريا.
- الشمس، ماجد عبدالله: (٢٠٠٣)، الحضارة والميثولوجيا في العراق القديم، دار علاء الدين، سورية.
- النوري، خالد عبدالمالك: (٢٠١٢)، الاسطورة في بلاد الرافدين، مجله عالم الفكر، مجلد ٤٠، عدد ٤، جامعه تكريت.
- الخديجة، ترنيقي الاء: (٢٠١٧)، الرموز في فن الخرافه، رسالته الماجستير، جامعه وهران، وهران.
- الكايد هاني: (مثنولوجيا الخرافه و الاسطورة د.م.
- باقر، طه: (١٩٧٦)، مقدمة في أدب العراق القديم، دار الحرية للطباعة، بغداد.
- باقر طه: (٢٠٠٩)، ملحمة كلكامش، دار الوراق، ط ٢، بيروت.
- بن علو، الأزرق: (٢٠٠١)، الرحلة أساطير، تاريخ أدب حكايات، دار قباء للطباعة والنشر، القاهرة.
- بصل، محمد اسماعيل: (٢٠٠٨) أفلاطون و الاسطورة، دار التنوير د.م.
- بنوا، لوك: (٢٠٠١)، اشارات، رموز و أساطير، تر: فايز نقش، عويدات للنشر والطباعة، بيروت.
- بلخر بقة: أثر الديانة وادى الرافدين على الحياة الفكرية سومر و بابل (٣٢٠٠-٥٣٩ ق.م)، رسالة الماجستير، جامعة الجزائر، قسم التاريخ، (الجزائر: ٢٠٠٨).
- جبر، ايمان حسن: (٢٠٢٠) دراسة تاريخية ولغوية لحادثة الطوفان بلاد الرافدين، مجله كلية التربية، العدد: ٣٧، جامعه واسط.
- حميده، رشيد، سلوى محسين، الاء: (٢٠١٩)، جماليات توظيف الاساطير الرافيديني في أعمال (محمود عجمي)، مجله جامعه بابل، مجلد ٢٧، عدد (٦)، جامعه بابل.
- حداد، مهنا يوسف: (٢٠٠٨)، الانثرو بولوجيا الدينية، قسم الانثرو بولوجيا، جامعه يرموك، سوريا.

- حسن، فضيلة عبدالرحيم حسين: (٢٠٠٣)، فكر الاسطورة وكتابة التاريخ، رساله الماجستير، معهد التاريخ العربي والتراث العلمي.
- حسن، مولود ابراهيم: (٢٠٠٢)، گهړان به دواى نه مريدا، ليكوالينه وهيه كي تيؤرى ميؤوى به راوردكاربه، ئاراس هه وليؤر.
- حسن، مولود ابراهيم: (٢٠٠٧) پيڤهاته ي نه فسانه ي كوردى، رهنج، سليمانى.
- خورشيد فاروق: (٢٠٠٢) آدب الاسطورة عند العرب، عالم المعرفة، كويت.
- زكى، أحمد كمال: (١٩٧٩)، الاساطير دراسة الحضارية مقارنة، ط٢، دار العودة بيروت.
- سليمان، فريد بن: (٢٠٠٠)، مدخل إلى دراسته تاريخ، مركز النشر الجامعى، تونس.
- سليم احمد امين: (١٩٩٢) دارسات فى الشرق الادنى القديم (العراق-ايران)، دار المعرفة الجامعية، اسكندرية.
- شواف، قاسم: (١٩٩٧)، ديوان أساطير سومر و أكاد و آشور، الالهه والبشر (الكتاب الثانى)، دار الساقى، بيروت.
- على، فاضل عبدالواحد: (١٩٨٩)، من سومر إلى التوراه، سيناء، بغداد.
- على، فاضل عبدالواحد: (١٩٩٩). الطوفان فى المراجع السماوية، الاهالى للطباعة والنشر، سوريه.
- على، فاضل عبدالواحد: (٢٠٠٠)، سومر و أسطوره، وملحمة، ط٦، دار الشؤون والثقافة، بغداد:
- عزيز، كازم محمود: (٢٠٠١)، الاسطورة والحكايات الشعبيه فى العهد القديم، عين للدراسات، دم.
- عزيز، كارم محمود: (١٩٩٩)، أساطير التوراة الكبرى، دار الحصاد، سوريه.
- أحمد عامر سليمان، الفتیان احمد مالك: (الموصل: ١٩٧٨٩)، محاضرات من تاريخ القديم، المطبعة الموصل،
- فیروللو، شارل: (د.ت)، اساطير بابل و كنعان، ترجمة: ماجد خيريك، دم.
- كورتل، ارثر: (٢٠١٠)، قاموس أساطير العالم، تر: سهى الطريحي، دارنينوى، دمشق.
- لابات رينيه: (١٩٨٨)، المعتقدات الدينيه فى بلات وادى الرافدين مختارات من النصوص البابليه، ترجمه: الاب اليرابونا، وليد جادر، بغداد
- معدى، الحسينى الحسينى: (٢٠١٢) اساطير السومريه، مراجعه: حسام الكاشف، كنوز، القايره.
- محروس، حلى اسماعيل: (١٩٧٧)، الشرق العربى القديم، حضاره بلاد ما بين النهرين والجزيره العربيه، مؤسسه شباب الجامعه، الاسكندريه.
- نوح، صموئيل كريم: (١٩٧١) الاساطير السومريه، ترجمه: يوسف داود عبدالقادر، مطبعة المعارف، بغداد.
- نوح، صموئيل كريم: (١٩٧٣) السومريون، تاريخهم و حضاراتهم و خصائصهم، تر: فيصل الوائيليا، دار غريب الكويت.
- هه رشه مى، شاسوار: (٢٠٢٠)، داستانى گلگاميش، چاپى دوهم، چاپخانه ي تاران، سليمانى.
- ولكشتاين، نوح، دايان، صموئيل كريم: (٢٠٠٨)، اينانا ملكه الارض والفردوس، أسطوره بلاد ما بين النهرين، ترجمه: شاکر حاج مخلف دار الشؤون الثقافية، بغداد.
- ٥١ي، أسامه عدنان: (٢٠١٥)، تاريخ الشرق الادنى القديم دراسات و أبحاث، اشور بانيبال للكتاب، بغداد
- يحي، أسامه عدنان: (٢٠١٥)، الالهه فى رؤيه الانسان العراق القديم، دراسه فى الاساطير، اشور بانيبال للكتب، بغداد

G A Dictionary ,Lick, (1991), of An scient near E stern mythology, London.

NOAH, Sumuel.Kremar: (1983) The Sumerians, their history, cultuere and character, Chicago:

Collins,Paul: (, (1994), the Sumerian Goddess Inanna (3400-2200bc), instate of Archaeology.